

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 1. Tammikuu.	TOIMITTAJAT: JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG. Vastaava. Toim. sihteeri.	1912 XVII:sta v:sik.
----------------------------	--	--------------------------------

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta

Sisältö: Uusi Vuosi. — Laki- ja oikeus. — Pikku Cesilia. — Suomen Kuuromykkäin Liiton Lisätyn Keskushallinnon kokous. — Kuuromykkäin maanviljelyskoulu Norjassa. — Kirjeitä. — Olisiko suotavaa, että kuuromykkäin kirjoitukset, joita ei ole voitu painattaa kuuromykkäin lehteen lähetettäisiin korjattuna heille takaisin? — Kilpikirjotus. — Tietoja kotimaasta — Ilmoituksia.

Uusi Vuosi.

(Past. Th. Jacobsen'in mukaan tanskan kielestä mukailtu).

Aika on samanlainen kuin suuri pyörä. Pyörä pyörii sukkelasti eteenpäin, eikä pysähdy kulkiessaan. Samalla tavalla kuluu aika, vierivät vuodet pysähtymättä matkallaan.

Kun tulemme vanhemmiksi, niin huomaamme, että aika kuluu vielä pikemmin, kuin ennen ollessamme nuoria. Ikämme kuluu niin pian, ettemme ennätä tehdä kaikkia töitä, mitä olimme ajatelleet tehdä. Nyt on taas yksi vuosi loppunut ja uusi vuosi on alkanut.

Muistelkaamme nyt minkälainen vanha vuosi oli ja katselkaamme uutta, tuntematonta vuotta.

Vanhan vuoden lopussa avaa kauppiamies suuret tili-kirjansa ja tutkii saiko hän viime vuonna paljon voittoa, vai häviötä. Hän iloitsee jos hän huomaa voittonsa paljon rahaa. Mutta hän suree jos hän on saanut vahinkoja. — Minkälainen oli sinun elämäsi viime vuonna? Oliko sinulla aina työtä ja ansiota, vai

olitko ilman työtä? Olitko terve, tahi sairas? Oliko sinulla rauhaa, tahi levottomuutta ja huolia? Onko sinulla ollut iloa, tahi murhetta; onko ehkä kuolemakin käynyt kodissasi? Monta kysymystä tulee mieleen, kun ajattelemme vanhaa vuotta.

Mutta yksi kysymys on tärkein: opitko viime vuonna tuntemaan Jumalaa enemmän, tulitko lähemmä Jumalaa?

Elämä on vaeltamista. Joka päivä kuljemme likemmä hautaa ja elämämme loppua. Sentähden pitäisi meidän vuosittain ja päivittäin (joka vuosi ja joka päivä) tulla myös lähemmä Jumalaa. Sillä ilman Jumalaa emme voi tulla hyvin toimeen elämässä, eikä kuolemassa. Älä ajattele: »minä tahdon vast'edes monien vuosien perästä vasta ruveta ajattelemaan Jumalaa, tahdon vast'edes tulla lähemmä Häntä; on vielä paljon aikaa». Et sinä tiedä milloin elämäsi loppuu ja Jumala kutsuu sinut täältä pois. Oletko koskaan nähnyt jonkun tuttavasi, tahi sukulaisesi makaa-van kuolinvuoteella? Et tiedä milloin itse tulet sairaaksi ja kuolema kutsuu sinut eroamaan elämästä. Oletko valmis kuolemaan? —

Emme voi tietää mitä meille uutena vuotena 1912 tapahtuu. Uuden vuoden tapaukset ovat peitetyt meiltä; emme niitä edeltäpäin voi tietää. Monet ihmiset pelkäävät levottomina ja ajattelevat surullisina: mitähän meille tapahtuu?

Mutta Jumalan ystävään ei tarvitse peljätä. Jos elät joka päivä Jumalan läheisyydessä, niin saat olla levollinen ja iloinen. Sinä tiedät, ettei Jumala sinua hylkää. Jumala kyllä antaa sinulle mitä tarvitset: terveyden, ruuan, vaatteet, kodin ja muut elämän tarpeet, jos sinä elät oikein, tottelet Jumalaa ja teet ahkerasti ja rehellisesti työsi. Jumala on hyvä sinulle; ole sinä myös nöyrä Jumalalle. Silloin menee kaikki hyvin.

Toivotamme kaikille lukijoillemme *onnellista uutta vuotta!* Kasvakoon jumalanpelko, raittius, hyvät tavat ja uskollinen työskentelemisen halu Suomen kuuromykkien keskuudessa tänä uutena vuotena!

Muistellessamme vanhan vuoden tapauksia erityisesti kuuromykkiin nähden, niin ei ole paljon erityisempää tapahtunut.

Mainitsemme tässä vain lyhyesti, että Turussa pidettiin viime kesänä viides yleinen kuuromykkäinkokous ja Suomen Kuuromykkäin Liiton vuosikokous. Myös pidettiin Turussa jatkokursit Turun ja Porvoon kuuromykkäin koulujen entisille viittaaville oppilaille. —

Viime syksynä avattiin myös *uusi koulu* Hyvinkäällä sokeille kuuromykille ja tylsämielisille kuuromykille. Tämän koulun on perustanut Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen haaraosasto Helsingissä. Tämä yhdistys osti Hyvinkäältä pienen maapalstan ja huvilarakennuksen, jotka maksoivat 23,000 mk. Huvilan nimi on *Åvik* (lausutaan Ooviik). Opettajattareksi onnistuttiin saamaan rouva *Meri Kahva* Oulusta. Hänen miehensä oli ennen Oulun km.-koulun johtaja. Taloudenhoitajaksi ja käytännöllisten töitten opettajaksi saatiin neiti *Ilmi Liukkonen* Mikkelin Ristiinasta. Hän on myös lastentarhanopettaja-kurssin suorittanut. Oppilaita on tässä koulu-kodissa nyt jo 6. Yksi oppilas on sokea ja kuuromykkä, 11 vuotias Iida Leppä Pohjanmaalta. 4 oppilasta on sellaisia heikkolahjaisia kuuromykkä-tyttöjä, joita ei ole voitu toisissa kuuromykkäinkouluissa opettaa. 1 oppilas on sokea kuuleva pikku-poika. Tässä kuussa tulee vielä 1 uusi oppilas, 6 vuotias sokea kuuromykkä poika Kaarlo Salmi Nastolasta. Hauskaa on nähdä tätä uutta, siistiä ja hyvin järjestettyä koulukotia. Siellä nuo onnettomat lapset saavat hyvän hoidon ja opetusta. Paljon, paljon kärsivällisyyttä ja rakkautta tarvitsevat tämän koulu-kodin* opettajat raskaassa työssänsä. Toivotamme heille ylhäältä apua ja runsaita ilonaiheita kirkastamaan raskasten päivän työtaakkaa. —

Kuuromykät! Rukoiletteko te koskaan opettajienne ja hyväntekijöittenne edestä? Pyydättekö milloinkaan, että Jumala siunaisi niitä, jotka teitä ovat opettaneet ja auttaneet? Älkää tätä unhottako. Rukoilkaa usein niitten puolesta, jotka raskasta työtä tekevät kuuromykkäin keskuudessa! Älkää unhottako heitä, älkää ylenkatsoko ja pilkatko heitä! Kiittämättömyys on suuri synti. Muistakaa myös *Åvik*'ia, sekä sitä työtä, mitä siellä tehdään!

Seuraavat kuuromykät ovat kuoleman kautta eronneet tästä elämästä: Amalia Väisänen Maaningalta 29 v.; Ulla Asikainen

Kerimäeltä 112 v.; Bertha Ingrén Turusta 33 v.; räätäli Lilja Alavuudelta 93 v.; Ville Ekman Korpilahdelta 57 v.; Kustaa Adolf Poltinoja Hausjärveltä 19 v.; ja Kristian Kaihlanen Kars-
tulasta.

H. N.

Laki ja oikeus.

Jokaisessa valtiossa on sääntöjä (-käskyjä, kieltoja ja neuvoja), joita kaikkien sen asukkaiden pitää noudattaa (-totella). Ne ilmoittavat, mitä asukkaat saavat ja mitä he eivät saa tehdä! Ne ilmoittavat heidän oikeutensa ja velvollisuutensa. Tärkeimmät näistä säännöistä kutsutaan *laeiksi*.

Ennen olivat ihmiset erimielisiä siitä, kuka saa säätää (-tehdä) lakeja ja kuka saa hallita. Muutamissa valtioissa on sellaisena ollut joku yksityinen henkilö. Toisissa ovat rikkaimmat asukkaat hallinneet kaikkia muita. Mutta nykyisin on jokaisessa valtiossa erittäin tärkeä laki. Se määrää, kuka säätää lait ja kuka saa hallita. Tällaista lakia sanotaan *perustuslaiksi*.

Suomen valtiolla on myös omat perustuslakinsa, jotka hallitsijat ovat meille vahvistaneet (-antaneet). Perustuslakimme määräävät, että *hallitsijan* ja *eduskunnan*, jonka kansa on valinnut, yhdessä tulee säätää Suomelle lait.

Perustuslaissa on Suomen kansalaiselle myönnetty (-annettu) m. m. *vapaus* ja *omistusoikeus*. Tämän mukaan ei keltään saa riistää (-ottaa) henkeä, eikä omaisuutta, tahi kunniaa. Suomen kansalainen on ensin tutkittava ja sitten tuomittava.

Jokaisessa yhteiskunnassa on kuitenkin kansalaisia, jotka eivät tahdo totella lakeja, vaan rikkovat niitä, jos luulevat siitä olevan itselleen hyötyä. Tällaista lain rikkomista kutsutaan *rikosten tekemiseksi*. Rikoksia ovat esim. tappo, varkaus, petos, tappelu, juopuminen j. n. e. Poliisien eli järjestysvallan pitää koettaa estää rikoksia tapahtumasta. Heidän on suojeltava kansalaisia rikoksentekejiä vastaan. Jos rikos tehdään, pitää järjestysvallan ottaa sen tekijä kiinni. Sitten tuomari tutkii rikok-

sen ja sen tekijä tuomitaan. Tällaisia oikeusjuttuja (-oikeusasioita) kutsutaan *rikosasioiksi*.

Mutta jos kaksi ihmistä riitelee keskenään esim. rahasta, talosta tahi tavarasta, niin tuomari tutkii asiaa ja ratkaisee (-tuomitsee), kenellä on oikein. Tällaisia oikeusjuttuja (-oikeusasioita) sanotaan *riita-asioiksi*.

Sekä rikos- että riita-asiat tutkitaan ja tuomitaan tuomioistuimen edessä. Ensin n. k. *alioikeudessa*. Alioikeuksia ovat *raastuvanoikeus* kaupungissa ja *kihlakunnanoikeus* maaseudulla. Raastuvanoikeudessa on puheenjohtajana pormestari ja jäsenenä neuvosmiehiä eli raatimiehiä. Kihlakunnanoikeudessa on puheenjohtajana kihlakunnantuomari ja jäsenenä lautamiehiä.

Jokaisessa tuomarin piirissä eli tuomiokunnassa on useampia kärjäkuntia. Kärjäkunnassa pidetään vuosittain kahdet kärjät, *syys-* ja *talvikärjät*. Sitä paitsi pidetään tarpeen mukaan n. k. *välikärjiä*.

Sekä raastuvanoikeudessa että kihlakunnanoikeudessa on n. k. *syyttäjä*, joka syyttää rikoksen tekijää eli *vastaajaa*. Syyttäjänä raastuvanoikeudessa toimii kaupungin viskaali, ja kihlakunnanoikeudessa nimismies tai joskus ruununvouti.

Jos joku ei ole tyytyväinen alioikeuden s. o. raastuvan- tahi kihlakunnanoikeuden päätökseen (-tuomioon), niin hän saa valittaa *ylempään* oikeuteen eli tuomioistuimeen, joka on *hovioikeus*. Hovioikeus tutkii asiaa, vahvistaa tahi kumoaa (-hylkää) alioikeuden päätöksen. Hovioikeuksia on Suomessa kolme, nimittäin Turussa, Vaasassa ja Viipurissa. Kussakin hovioikeudessa on puheenjohtajana presidentti, sekä jäsenenä hovioikeudenneuvoksia ja asessoreja.

Hovioikeuden tekemästä päätöksestä voi tyytymätön valittaa vielä maamme *ylimpään* oikeuteen eli tuomioistuimeen, joka on *senaatin oikeusosasto*.

Ikävä ja hyvin surullinen asia on, että vuosittain tuomitaan Suomessa yli 20,000 henkeä erilaisista rikoksista rangaistukseen, joko sakkoon tahi vankilaan. Niistä on noin puolet *juoppoudesta* ja loput muista rikoksista.

Ennen jokainen itse rankaisi rikoksen tekijää. Jos esim. ennen tapahtui murha, niin murhatun sukulaiset saivat tappaa

murhaajan tai jonkun hänen sukulaisistaan. Myöhemmin alkoi valtio rangaista. Mutta rangaistukset olivat hyvin julmia; usein kidutettiin (-rääkättiin). Nyt on kidutus jo kauvan poistettu. Rikoksente kijää koetetaan (-tahdotaan) nykyisin opettaa tottelemaan lakia. Häntä koetetaan neuvoa, ettei enään vastedes rikosta tekisi, varastaisi, joisi j. n. e. Hänelle opetetaan vankilassa käsityötä, että vapaaksi päästyään voisi rehellisesti elättää itseään. Rikoksente kijäin parantamiseksi on maassamme useampia vankiloita. Suuret pahante kijät pidetään niissä koko ikänsä.

Laki ja oikeus sanoo: *hyvä palkitaan, mutta paha rangaistaan.*

E. J. P.

Pikku Cesilia.

Cesilian elämä on ollut täynnä kärsimyksiä. Hän oli näet huutolaislapsi, jota »ostettiin» ja »myytiin» kuin kauppatavaraa. Häntä kohdeltiin sydämettömästi ja armottomasti. Joka päivä oli Cesilialla pelkoa, ja salaista itkua. Eikä yölläkään pikku tyttö saanut nauttia rauhallista unta, sillä hän kehnolla vuoteella kiemurteli ja ajatteli kauhunsekaisella pelolla huomista päivää. Hänen kärsimyksiään enensi vielä se, että hän oli kuuromykkä, yksinäinen, hyljätty, ilman vanhempia ja sisaruksia. Cesilia ei tosin kuullut, että häntä vastaan sinkoili isännän kirouksia ja emännän sättimisiä; hän näki vain vihaisia kasvonilmeitä, koki kovia lyöntejä ja ankaria työntäyksiä silloin kun hän erehtyi talonväen viittauksien epäselvyyden vuoksi, tai aikoi levätä ainaisen, raskaan työn jälkeen. — Cesilian oikea luonto oli iloinen, vapaa, tiedonhaluinen ja seuraakaipaava, mutta nyt oli hän tullut itseensä sulkeutuneeksi, araksi ja hiljaiseksi. Talonväki tuli yhä röyhkeämmäksi, kuta enemmän Cesilia nöyrytyi ja alistui. Ja talonlapsetkin kohtelivat häntä omavaltaisesti ja olivat kateellisia, jos joku naapureista taputteli säälivästi tai pisti muutamia karamellia Cesilian kouraan. Kun Cesilia ilon ja riemun hurmaamana juoksi näyttämään saamiaan karamellia talonväelle, niin muut lapset sieppasivat ne heti häneltä. — Pitäjäläiset säälivät

ja ihmettelivät sitä, kuinka talonväellä, joka kyllä oli tunnettu ilkeäluontoiseksi, oli sydäntä tehdä paha kiltille ja kauniille tummatukkaiselle.

Vihdoin loppui Cesilian kärsivällisyys ja itsensähillitseminen. Hän tuli huomaamaan, että hän sai kärsiä vaan enemmän kuta enemmän hän alistui. Silloin hän kiivastui. Hänestä tuli kopea; hänen tunteensa purkautui ukkosena ja salamoivina tulina, että talonväki joutui ymmälle Cesilian oudosta ja äkkinäisestä luonteen käännöksestä. Tästä alkaen Cesilia päätti olla oman itsensä valtia, eikä toisten ihmisten »orja». Kerran Cesilia karkasi talosta peläten jotakin ja juoksi metsään. Häntä saatiin hakea pitkän aikaa. Äkkiä hyppäsi vikkellä Cesilia esiin, mutta taas puikkelehti nopsana pensaiden taakse pysyen aina loitompana ja sitten hurjana kiiti kauaksi tehden harmillisia teniä hakijoilleen. Cesilia rakasti tavattomasti luontoa ja eläimiä, siksi hän viihtyi metsän pehmoisessa helmassa, sillä hän oli tosi luonnon lapsi. Mutta sitten alkoi aika tulla pitkäksi ja nälkä alkoi kalvaa vatsaa. Hän palasi taloon, kurkisti hiukan ovesta sisään, näki siellä erään sivistyneen herran ja uskalsi astua sisään, kun tiesi, ettei talonväki uskalla tehdä mitään paha vieraan läsnäollessa. Ja tuo herttainen vieras tervehti ja taputti Cesiliaa ja silloin kirkastuivat tytön silmät kiitollisuudesta ja kasvoissa väreili iloista, kirkasta riemua ja onnea.

Vieras oli kuuromykkäin matkapappi. Hän kehotti talonväkeä laskemaan Cesilian kouluun, mutta emäntä sanoi:

»Ei tarvitse. On itsepäinen lapsi. Annetaan vaan tytön olla täällä. Jumala pitäköön huolen hänestä, sillä raamatussa sanotaan, että Jumala hoitaa, ruokkii ja ylläpitää jokaista ihmistä. Jättäkäämme lapsi Hänen huoleksensa. Antaa vaan mennä me nojaan».

Mutta talonväen salainen ja viekas toivo ei kuitenkaan toteutunut. Pappi alkoi ajaa Cesilian kouluunmenoasiaa pitäjässä. Ja niin pääsikin tyttö aikoinaan Turun kuuromykkäinkouluun.

Turussa oli kaikki hänelle aivan uutta. Hän oudoksui raitiotievaunuja, automobiiliä, korkeita taloja, suuria siltoja, laivoja, korkeita tehtaitten piippuja, sotaväkeä, sotaharjoituksia, paraadia, ratsu- ja jalkapoliiseja j. n. e. Hän hämmästyti kovin kun näki,

ettei hän ollutkaan yksin ainoa kuuromykkä maailmassa, vaan sen sopukoissa löytyy toisia kuuromykkiä ja iloitsi, että kohtalo oli johdattanut hänet sinne, jossa hänen sydämensä sai liittyä toisten kärsimyssisarusten sydänten yhteyteen. Koulussa sai Cesilia hellyyttä, hyvyyttä ja huomaavaisuutta. Hänelle, joka katseili mailmaa synkimmältä kannalta, nyt äkkiä aukeni mailman hyvyydet, jotka Jumalan lahjoina pulppusivat ihmissydämiä.

Lähestyi joulu ja sitä oppilaat kiihkeästi odottivat. Monet riemuiten unelmoivat kotiinpaluuta ja omaisten jälleennäkemistä. — Koulun saliin oli pystytetty kuusi, joka komeili Tapion vihreydessään. Se levitti tuoresta pihkaista tuoksua. Katsellessa koristettua kuusta silmiä hiukan hiveli. Silloinkos vasta oppilaiden tukahutettu riemu kimposi korkeimmilleen. Mutta ilo oli vielä ylimmillään, kun pitkästä matkasta väsynyt joulu-ukko illemmällä tepasteli saliin ja jakeli oppilaille lahjoja. Entäs Cesilia! Hän sai lahjaksi sievän ja synnittömän nukan, joka ei koskaan huuda, itke, paapottele surkeasti, ei potki, eikä voi tehdä minkäänlaista tenää. Saipa hän vielä soman esiliinankin. Siksi-pä Cesilia tunsu itsensä ylen onnelliseksi. Hän pyöri piirileikissä vallattomana ja vinhasti; poskiin valahti helakka puna leikistä ja kasvot saivat elävämmän ja vilkkaamman muodon. Sinä hetkenä hän oli sulaa veitikkamaisuutta, niin että opettajat ihastuneina silmäilivät pikku suosikkiaan. Pyöritä yhä itseäsi! Älä säästä iloasi, jatka leikkiäsi, pikku Cesilia! — Tuli eronhetki opettajain ja oppilaiden välillä. Cesilia sydän murheissaan ajatteli eroa opettajastaan ja koulusta ja vapisi mennä »kotiin». Häntä ei haluttanut mennä sinne, mutta miten hän saisi paluunsa esteetyksi, kun osasi niin vähän puhua, ainoastaan muutamia sanoja, esim.: maa, kuu, kuusi, kappa, pappa, mamma y. m. helposti tajuttavia sanoja, jotka eivät vaadi suuria äänivaroja ja ponnistuksia yrittelijöiltä. Sentähden oli hänen mahdotonta ilmaista sotkuiset ja aivoissa alati pyörivät ajatuksensa opettajattarelleen. Cesilia jätti kaiho sydämessään opettajattarensa, joka toivotti hauskaa joulua, ja sanoi, että Cesilia pääsee näkemään toista joulua. Toistako joulua! Mahdotonta! Cesilia oli aina »tiennyt» ja uskonut, että kaikkialla vietettäisiin yht'aikaa joulua, eikä

ollut koskaan tiennyt, että kouluissa vietettäisiin aikaisemmin sitä. Tätä Cesilia kummeksui ja ilostui.

Asemalla Cesilia ja asumalaitoksen helläsydäminen ja rakastettava johtajatar, joka oli saattamassa oppilaita, syleilivät toisiansa ja johtajatar painoi kevyesti lämpimän suudelman Cesilian poskiin. Pikku tyttö ei osannut paljoa muuta, kuin sanoa: hyvästi! Juna vihelsi ja alkoi liukua kiskojaan pitkin. Yhä liehuivat nenäliinat ja hyvästiä viittoilevat kädet. Samalla teki juna komean ja mahtavan kaarroksen radalla ja sen mukana katosivat näkymättömiin oppilaiden pääliuta.

Eikä kenenkään päähän pälkähtänyt ajatella, että joku oppilaista tulisi *ikuisesti eroitetuksi maallisesta elämästä* sinä aikana. Sillä tuonlaiset päähänpistokset tuntuivat jokaiselle »mahdotto-malta», vaikka sekin voisi olla mahdollista.

Ulkona vinkui vihainen myrsky niin, että ikkunat tärisivät. Pauhaten tuisku tuiverteli lyöden kaikkia vastaan, mikä eteen sattui, nostaen tuulen viimeisellä voimalla lumihuutaleet lentelemään ja kiirimään hurjana. Aurinko paistoi heikosti pilvien takaa koulun huoneiden ikkunoihin, joita viime yön pakkaneen oli jäätänyt. Oppilaat värjötellen, koittaen salata viluansa seisoskelivat luokilla hiukan oudostellen ja surullisina. Sillä lukukausi oli alkanut. Entäs Cesilia? Poissa on hän. Hänen pulpettinsa on tyhjänä ikäänkuin ikävöi rakastettuansa syliinsä. Opettajatar kyynelsilmien ja surullisen vakavana astui luokalle ja kertoi, että poissa oleva Cesilia ei enää koskaan tule tänne kouluun. Hän on päässyt tuonne yläpuolelle ja onnellisena liitelee hän nyt siellä. Toverit hämmästyksestä hölmistyneinä katselivat, eivätkä pian käsittäneet asian laitaa. Mutta sittemmin he selviytyivät opettajattaren toistaessa Cesilian kuolinsanomana.

Niin! Cesilia on kuollut tulirokkoon kuuromykkähuutolais-tyttönä. Onnellinen Cesilia, kun pääsi maailman kaikkeuden yläpuolelle missä hän puhtaana ja jalona jumaluuden ja kirkkauden piirissä oleskelee.

Laina Vainola.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Lisätyn Keskushallinnon kokous.

Tammikuun 3 p:nä pidettiin Helsingissä Suomen Kuuromykkäin Liiton lisätyn keskushallinnon kokous. Kokouksessa oli läsnä viime kesänä valitut uudet jäsenet: rouva Elma Ignatius, neiti Siiri Talvia, opettaja J. K. Palomaa, past. K. A. Nyman, sekä Liiton keskushallinnon kaikki varsinaiset jäsenet, yhteensä 13 henkeä. Kokouksessa päätettiin seuraavat asiat:

1:o *Tämän vuoden km-yhdistysten Edustajain kokous* pidetään vasta maalisk. 24 ja 25 päivänä. Ennen on se pidetty helmik. 12 p. eli »Malm'in päivänä». Mutta nyt siirrettiin se maalisk. 24—25 päiväksi

2:o Päätettiin, että opettaja J. K. Palomaa kirjottaa *pienen, helpotajuisen kirjasen, »Käsikirjan»*, joka opettaa Suomen Kuuromykkäin Liiton tarkotusta. Siinä kirjassa neuvotaan myös millä tavalla Kuuromykkäin Yhdistyksiä maalla on perustettava ja hoidettava, y. m. Tämän kirjasen Liitto sitten painattaa. Sillä tavalla leviää enemmän tietoja kuuromykkien keskuuteen Liiton tarkotuksesta.

3:o Päätettiin ruveta enemmän tekemään *raittiustyötä* kuuromykkien keskuudessa. Ensin päätettiin ostaa 50 markalla pieniä raittiuskirjasia, joita matkapapit matkoillaan jakelevat ilmaiseksi kuuromykillle. Päätettiin myös kehottaa Turun ja Helsingin kuuromykkäin raittiusseuroja lähettämään joskus sopivia raittiusesitelmän pitäjiä kuuromykkäin kokouspaikkoihin. Siellä he opetusvälineitten avulla opettaisivat kuuromykkiä hylkäämään juoppoutta ja huonoja tapoja. Kuuromykkäin Liitto lupaa antaa rahapua tällaisille esitelmän pitäjille. — Päätettiin vielä painattaa erityinen helpotajuinen sarja pieniä raittiuskirjasia kuuromykillle. Sentähden pidetään nyt kilpailu heti tuollaisten kirjojusten saamiseksi. Tästä kilpailusta on ilmoitus toisessa paikassa tässä lehdessä.

4:o Päätettiin *muuttaa haaraosastojen mallisääntöjen § 3* siihen suuntaan, että haaraosastojen johtokunnilla on oikeus vapauttaa köyhiä kuuromykkiä maksamasta vuosimaksua haaraosastolle.

5:o Päätettiin, että Kuuromykkäin Liitto vuosittain Malm'in

päivänä lahjoittaa jollekulle haaraosastolleen 100 mk. *oman lainakirjaston perustamista ja lisäämistä varten*. Tämä 100 mk. on käytettävä vain kirjojen ostamiseen. Haaraosaston pitää itse hankkia kirjakaappi, sidottaa kirjat, järjestää ne ja hoitaa kirjastonsa hyvin.

6:o Luettiin *kutsumuskirje ensikesäiseen pohjoismaiden kuuromykkäin yleiseen kokoukseen, joka pidetään Tukholmassa*. Päätettiin, että kuuromykkäin Liiton varsinainen toimikunta saattaa tämän kutsumuskirjeen Suomen kuuromykkäin tietoon Kuuromykkäin Lehden kautta. Liiton toimikunta saa myös lähettää viralliset edustajansa tähän kokoukseen, mutta matka-apurahoja kokoukseen pyrkiville ei tällä kertaa jaeta, koska arveltiin varoja tarvittavan tärkeämpiin ja hyödyllisempiin tarpeisiin.

7:o Päätettiin ehdottaa Auttajayhdistykselle, että se ja Kuuromykkäin Liitto yhdessä rupeaisivat avustamaan kuuromykkäityttöjä, jotka tahtovat päästä käsityökouluihin oppimaan. Sillä *omaa käsityökoulua kuuromykkä tytöille* on mahdoton perustaa.

8:o Päätettiin, että ne *kirjotukset, joita ei voida kuuromykkäin Lehteen painattaa lähetettäisi korjattuina kirjottajille takasin*. Sillä tavalla oppivat kuuromykit paremmin kirjottamaan. Kuitenkin päätettiin ensin julkaista opettaja J. K. Palomaa kirjottama alustus tästä kysymyksestä Kuuromykkäin Lehdessä ja kehottaa kuuromykkiä itseään vielä ilmottamaan ajatuksensa asiasta.

9:o Kysymys *oman sairaus- ja hautaus apurahaston perustamisesta kuuromykkien keskuuteen* päätettiin jättää toistaiseksi.

Seuraavat kysymykset päätettiin mahdottomina ja tarpeettomina hyljätä.

1:o Juhannuslehden toimittaminen

2:o Oman Kalenterin painattaminen

3:o Puutarha- ja kananhoitokoulun perustaminen.

— Kaikista näistä monista kysymyksistä on jo ennen keskusteltu kuuromykkäin yleisissä kokouksissa Tampereella ja Turussa, sekä edustajain kokouksissa Helsingissä. Niitten lopullinen päättäminen oli jätetty Liiton keskushallinnon tehtäväksi. Nyt näistä asioista on tehty lopullinen päätös, kuten näkyy.

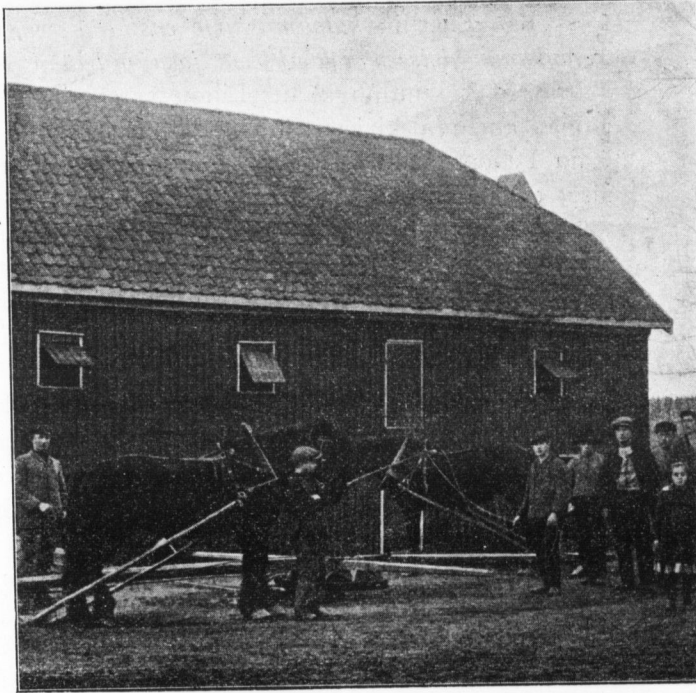
Kuuromykkä-poikain maanviljelyskoulu Norjassa.

Eräs Norjan kuuromykkä kirjoitti meidän ruotsinkieliseen joululehtemme (Dövstummas jul) kirjoituksen Norjan kuuro-

mykkä-poikain maanviljelyskoulusta. Hän lähetti myös kuvia tästä koulusta joululehteen painettaviksi. Nyt painatamme ne kuvat suomenkielisten kuuromykkäin nähtäviksi tähän lehteen! Kirjoitamme myös kertomuksen tuosta maanviljelyskoulusta norjalaisen kirjottajan kertomuksen mukaan.

Norjan kuuromykkä-poikain maanviljelyskoulu on ollut jo olemassa 8 vuotta. Se on Kristianian lahden rannalla *Freberg'in* talossa.

Tämän koulun perusti sen nykyinen johtaja, herra *Eyvind Boyesen*. Herra Boyesen oli ennen pankkivirkamiehenä Kristianiassa (Norjan pääkaupungissa). Silloin hän ei vielä tiennyt mitään kuuromykkäistä. Mutta hän oli innokas voimistelija ja voimistelunopettaja. Kuuromykkäin yhdistyksen jäsenet Kristianiassa perustivat oman voimisteluseuran ja pyysivät herra Boyesen'ia sen johtajaksi. Siihen hän suostui. Tässä voimisteluseurassa oppi hän ensikerran tuntemaan kuuromykkäitä. Vähän ajan pe-

Freberg'in maanviljelyskoulu Norjassa.

rästä pyydettiin häntä vielä voimistelunopettajaksi kahteen kuuromykkäin kouluun Kristianiassa. Kahden vuoden perästä erosi

hän kokonaan virastaan pankista ja rupesi kuuromykkäin opettajaksi rouva Rosings'in kuuromykkäinkouluun Kristianiassa.

Kun hän tuli kuuromykkäin opettajaksi niin rupesi hän paljon ajattelemaan millä tavalla kuuromykkät parhaiten voisivat työskennellä ja elättää itseään sitten, kun ovat koulunsa lopettaneet. Sillä hän näki, että monen kuuromykkän oli vai-

keaa löytää oikea työala itselleen. Hän ymmärsi, että he tarvitsevat apua. Sentähden rupesi herra Boyesen kokoomaan paljon rahaa, joilla autettaisiin kuuromykkäitä pääsemään käsityökouluihin ja muihin oppipaikkoihin, niin että heistä tulisi hyviä työntekijöitä. Hän sai kokoon rahaa 12,500 kruunua (norjalaista rahaa, kruunu = 1 m. 40 p.). Tämä summa on nyt korkoineen kasvanut 20,000 kruunuksi ja nyt siitä ruvetaan antamaan apurahoja kuuromykkäille.

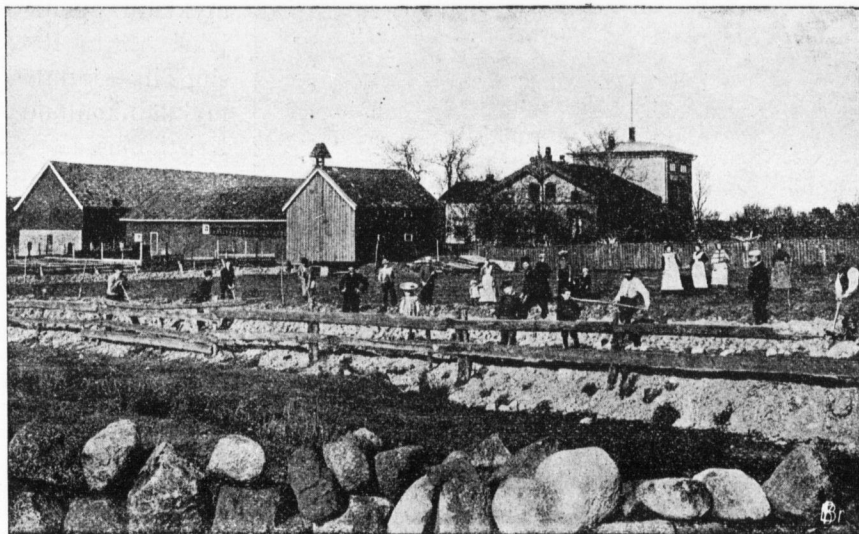
Mutta minkätähden herra Boyesen perusti maanviljelyskoulun kuuromykkä-pojoille? Sen ajatuksen sai hän yht'äkkiä eräänä

päivänä leikkiessään välitunnilla koulun pihalla oppilaittensa kanssa. Eräs pieni poika istui maassa ja kaivoi käsillään hiekkaa. Herra Boyesen kysyi pojalta:

»Mitä sinä teet?»

Poika vastasi hitaasti:

»Minä viljelen maata.»

Koulun oppilaita työssä.

Silloin lensi herra B:n mieleen uusi ajatus: kuuromyökkäin pitäisi todella enemmän viljellä maata, heille sopii hyvin maanviljelys-ammatti, se on heille terveellinen, se kiinnittää heidät maaseutuunsa.

Sitten hra B. ajatteli paljon millä tavalla saada kuuromyökät kelpoiksi maanviljelijöiksi, niin että he kykenisivät tekemään kaikenlaisia maamiehen töitä? Hän huomasi, että isännät maalla eivät mielellään ota kuuromyökkä-poikia työhönsä, kun pojat eivät osaa hoitaa hevosia, ei niittää, ei kyntää, eikä muitakaan maatöitä tehdä.

Silloin huomasi herra Boyesen tarpeelliseksi perustaa oman

maanviljelyskoulun, johon kuuromyökkä-pojat koulunsa lopetettuaan pääsevät oppimaan maatöitä.

Herra B. rupesi puhumaan tästä uudesta ajatuksestaan toisille tuttavilleen ja myös tärkeille virkamiehille, joilta piti saada neuvoa ja raha-apua. Kaikkein mielestä oli tämän koulun perustaminen hyödyllinen asia. V. 1901 helmikuussa piti herra Boyesen suuren, yleisen kokouksen, jossa päätettiin koota rahaa ja sitten rahoilla ostaa maatila, johon tämä uusi koulu peruste-

Koulun oppilaita työssä.

taan. Kahden vuoden kuluessa kokosi herra Boyesen 27,000 kruunua tätä koulua varten. Sitten otti herra B. virkavapautta 1 vuodeksi, jolloin hän meni erääseen maanviljelysopistoon oppimaan maanviljelystä.

Sitten osti herra Boyesen Freberg'in maatilan, joka maksoi 35,000 kruunua. Talo oli sopiva. Siinä oli hyvät niityt, pellot ja metsä, sekä tarpeeksi suuret rakennukset. Tässä talossa alkoi koulu huhtikuun 15 p. 1903 ja aluksi tuli siihen 7 oppilasta.

8 vuoden aikana on koulussa käynyt yhteensä 32 oppilasta; oppiaika kestää 4 vuotta. Näistä oppilaista on 2 kuollut, useimmat ovat maanviljelystöissä maalla, muutamat ovat ruvenneet suutareiksi ja muiksi käsityöläisiksi. Kaikki oppilaat eivät ole jaksaneet tehdä maatyötä, tahi eivät ole siihen muutoin soveltu-

neet. Sentähden opetetaan koulussa myös käsityö-ammatteja, aluksi suutarin töitä, mutta vast'edes muitakin käsitöitä.

Mutta tämän maanviljelyskoulun johtajalla, herra Boyesen'ille, on ollut monia ikävyöksiä ja vaikeuksia työssänsä. Hän valittaa, että kuuromykkä-pojat eivät vielä oikein ymmärrä tämän koulun tärkeyttä. Kouluun ei ole tullut paljon oppilaita. Monet pojat eivät tahdo mennä sinne oppimaan maanviljelystä. Pojat luulevat, että maatöitten tekeminen ei ole hauskaa. Pojat luulevat, että heidän maanviljelyskoulunsa ei ole hyvä, eikä tarpeellinen. Pojat pelkäävät, että heidän pitää tehdä paljon työtä koulussa ja että heille ei anneta siellä omaa vapautta. He pitävät maanviljelystä huonommassa arvossa kuin muita töitä.

Kun oppilaat käyvät 8 vuotta kuuromykkäin kouluissa, niin eivät he totu ruumiillista työtä tekemään. Sentähden monet pojat koulusta päästyään ovat velttoja ja pelkäävät työntekoa. Samaa usein valitetaan meillä Suomessakin.

Mutta herra Boyesen ei kuitenkaan ole toivoton. Hän luulee kuuromykkä-poikien vast'edes paremmin ymmärtävän tämän asian. Hän uskoo, että koulu vielä saa paljon oppilaita. Niistä oppilaita, jotka jo ovat maanviljelyskoulun käyneet on tullut etevä maanviljelijöitä.

Näin on Norjassa. Ruotsissakin jo puuhataan maanviljelysovetusta kuuromykkä-pojille. Siellä on perustettu yhdistys, joka toivoo saada valtionapua. Tämä yhdistys maksaa rahasumman erälle etevälle maatilän omistajalle, joka ottaa muutamia kuuromykkä taloonsa maanviljelystä oppimaan erityisen opettajan johdolla.

Kirjeitä.

Lahdesta.

Lahden ja sen ympäristön km:n joulukuusi-iltama Lahdessa tapaninpäivänä oli nyt onnistuneempi kuin koskaan ennen. Ilta alkoi klo 5 illalla ja aloitti sen past. H. Nyberg hengellisellä joulusaarnalla. Nti H. Hakala puhui joulun merkityksestä; sitte puhuivat hra Lauri Vainola ja opett. nti A. Silvander; kaikki tietysti viittaamalla.

Esitettiin sitten kuvaelma: »Iso-isän puukuppi». Sen näyttelivät nti H. Hakala, hrat J. Ranta ja V. Järvinen sekä eräs pieni poikanen. Hyvin onnistunut se oli ja mielenkiinnolla sitä seurattiin.

Lyhyen teeloman jälestä saatiin nähdä kolminäytöksinen näytelmäkappale: »Juoppouden kirous». Sen tekijä on nti Laina Vainola. Näytelmän esittivät tekijä itse, hra Lauri Vainola ja tämän kirjottaja. Näytelmän ensi näytös kuvasi juoppouden saastuttamaa kotia, jossa mies itseperintäisesti jatkaa juoppottelevaa elämää ja vaimo johdonmukaisesti koettaa vastustaa hänen juoppouttansa; hän toruu, nuhtelee miestä ja koettaa saada häntä lopettamaan juomiset. Mutta kaikki on turhaa. Kotirauha rikkoontuu, avio-onni menee sirpaleille. Ja loppujen lopuksi mies jättää kotinsa ja vaimonsa oman onnen nojaan ja pakenee kauas länteen (Amerikkaan) ilmoittaen, ettei hän ilmoisna ikinä tahdo palata kotiin vaimonsa ja ystävien »haukuttavaksi».

Toinen näytös: Nainen on uusissa naimisissa tosirahtiin ja säännöllisen miehen kanssa, joka on hänen lapsustovereitaan. Kummakos, että heidän avioliittonsa on mitä onnellisin; kodissa vallitsee täydellinen sopu ja pyhä rauha. Mitään ei puutu. . . . Odottamatta tulee Amerikasta kirje; vaimon entinen mies ilmoittaa, että hän on katunut pakoaan ja lupaa pian palata. Mutta vaimo ei ole enää halukas yhtymään juoppoudessa rappeutuneen miehen kanssa. Niinpä tuumii onnellinen pari, että ei sitä niin vaan tanssita häneen pillinsä mukaan, tuli mitä tuli. . . . Entinen aviomies palaa rappeutuneena. Alkaa riidellä hylkäämänsä vaimon takaisin, mutta epäonnistuu, sillä uusi aviomies ei ole halukas luopumaan vihitystä vaimostaan ja vaimo ei myöskään ole halukas menemään takaisin juoppouden kiroutta löyhkäävälle miehelle.

Kolmas näytös esitti näytelmän surkeinta osaa. Yksinäisessä huoneessa valittelee nuoruuden ja miehuuden hairahdustaan se sama mies, joka niin suuremmoisesti oli kerskaillut juoppouden muka siunausta tuottavasta onnesta, terveydestä ja voimasta. Siellä hän nyt makasi silmät auenneina, pettyneenä, ennen aikaansa raihnaantuneena ja sydän täynnä epätoivoa, tuskaa ja katumusta. Parahiksi saapuu onnellinen pari häntä katsomaan. Siinä hän anoo heiltä anteeksi antoa ja sitten heittää henkensä — alkoholin uhrialtarille. — Esitys palkittiin vilkkailla kätten taputuksilla.

Tämän jälestä saatiin katsella moniosaista ilveilyä, jossa päähenkilönä oli hra L. Vainola. Hän oli taituri joka alalla. Hra Järvinen ja tämän kirjottaja olivat neuvonkysyjä. Miten hän

heitä neuvoi se saatiin nähdä ilveilyssä. Hauskaksi sitä kehuttiin, mutta kuuluipa olleen moittijoitakin.

Loppu ilta kulutettiin leikeissä.

Seuraavan päivän kokouksessa päätettiin, että ensi juhla pidetään juhannuspyhinä eli 23 ja 24 p. tulevaa kesäkuuta ja päätettiin se pitää samassa paikassa eli osuusmeijerin juhlasalissa.

Kun eräältä taholta on kuultu, että Lahden ja sen ympäristön km:n puheenjohtaja jättäisi paikkansa piakkoin, niin saan vastata että se ei tule tapahtumaan.

I. Ojala.

Sortavalasta.

Hyvät km. lehtemme lukijat!

Nyt minä otan kynän käteeni ja uskallan kirjoittaa ensikeran omaan km. lehteen. Nöyrimmästi pyydän anteeksi, kun en ole kirjoittanut ennen. Olen lukenut km. lehdestä oikein hyvistä, hyödyllisistä ja myöskin kauniista asioista. On niin hauskaa lukea ja kuulla niistä. Minä tahdon kertoa elämästäni. Olen tähän asti hyvin voinut. Kiitos hyvän Herran Jumalan, joka antaa terveyden ja voiman ihmisille. Jaksan hyvin kaiken työn tehtävissä ja olen vielä vanhempien luona. Kotona on hauska ja hyvä olla. Olen ollut kuurona syntymästä asti. Minä olen syntynyt Tulolan kylässä 19 syyskuuta v. 1891. Suomenmaassa on km. kouluja ja vanhemmat lähettivät minut Ouluun kuurojen kouluun. Minä olin 9 vuotias, kun minut lähetettiin ensin Ouluun v. 1900. Siellä minä kävin yhden luokan. Mutta minulla oli niin huono puhelahja. Sitten tulin sormiaakkoskouluun Mikkeliin v. 1901 syksyllä. Tuntui ikävältä, kun en voinut enää oppia puhumaan. Minä kävin 7 vuotta koulua Mikkeliissä. Siellä oli niin kyvä ja hauska olla, kun sain oppia paljon hyödyllisistä kirjoista y. m. Mikkelin km. koulusta minä pääsin pois keväällä v. 1908. Meitä oli 12 oppilasta luokalla, jossa opettajatar neiti Nanna Hermanson opetti meitä 9 vuotta. Km. matkapappi, pastori Huugo Nyberg laski meidät Herran Ehtoolliselle ensi kerran 28 p. toukokuuta v. 1908.

Vanhemmillani on 5 lasta. Meitä on 1 kuuromykkä, sekä 3 sisarta ja 1 veli jotka ovat kuulevia. Me olemme kaikki elossa

kotona. 2 kuulevaa lasta sisar ja veli ovat haudassa. Nyt minä jään kotiin toisen kuulevan veljeni kanssa. Kuuleva veljeni ja minä olemme auttamassa kotitöissä vanhempien luona ja voimme tehdä työtä hyvin. Meillä on iso talo, johon kuuluu suuria niittyjä ja peltoja. Isälläni on oma talo. Talvella olemme sisällä töissä. Käymme tekemässä paljon työtä. Minulla on hausempi maalla, kuin kaupungissa. Minä lähetän hyvin paljon terveisiä opettajattarille, opettajille ja koulutovereille, jotka tuntevat minua, sekä myös tunteemattomille kuuromykille.

Tulola 19¹⁵/₁₂11.

Juho Pekkinen.

Olisiko suotavaa, että kuuromykkän kirjoitukset, joita ei ole voitu painattaa kuuromykkäin lehteen lähetettäisiin korjattuna heille takaisin?

Kuuromykkäin lehteen ovat kuuromykkät itsekin usein lähettäneet kirjoituksia ja kirjeitä. Moni heistä on nähnyt kirjoitukseensa painettuna ja on saanut iloita siitä, että ne on otettu lehteen. Mutta toisten kirjoituksia ei ole voitu lehteen painattaa. Ne ovat jääneet lehdestä pois. Me varsin hyvin ymmärrämme, ettei Kuuromykkäin lehden toimitus ole voinut kaikkia lähetettyjä kirjoituksia lehteen ottaa. Meidän tulee muistaa, että sellaiset kirjoitukset, joissa on paljo kieli- ja ajatusvirheitä, vaativat suuren ajan korjaukseen. Tätä aikaa toimituksella ei ole, eikä kukaan saa sellaista toimitukselta odottaa. Sitäpaitsi on huomattava, että semmoista kirjoitusta, johon on tehty runsaasti korjauksia ja lisäyksiä, ei hyvällä omallatunnolla voi painattaa kirjoittajan nimellä.

Siis useat kirjoitukset ja kirjeet jäävät näin unhoon ja kirjoittaja ei niitä enää näe. Sentähden tulisi mielestämme ne pelastaa ja koettaa niitä korjata, sekä sitten korjattuina lähettää ne kirjoittajille takaisin. Tällä tavoin tehtäisiin kirjoitusten tekijöille

suuri palvelus. He tulisivat huomaamaan, mitä virheitä he ovat tehneet. He oppisivat niistä yhä enemmän ja enemmän oikein kirjoittamaan. Ja mahdollisesti aikain kuluessa olisivat he jo niin edistyneitä, että joku kirjoitus lehteenkin voitaisiin ottaa. Tämä tie on oppimisen tie. Sen kautta kulkee tie taitavuuteen. Ja luulemme, että jokainen kirjoittaja mielihyvällä ottaa takaisin kyhäyksensä korjattuna.

Mutta tällainen korjaaminen kysyy aikaa ja kärsivällisyyttä. Siksipä ei voitaisikaan ketään pyytää ja vaivata ilmaiseksi sitä tekemään, vaan siitä olisi maksettava kohtuullinen palkkio. Jos Kuuromyökkäinliiton johtokunta voisi antaa kirjoitukset jollekulle korjailtavaksi, niin edistäisi se mielestämme myös näin kuuromyökkäin kehitystä ja sivistystä. Ne kustannukset, jotka tähän hommaan menisivät, eivät ainakaan olisi turhaan heitetty.

Ehdotan siis: että kuuromyökkäin kirjoitukset, joita ei ole voitu painattaa Kuuromyökkäin lehteen, Kuuromyökkäinliiton johtokunnan toimesta korjattuina lähetettäisiin kirjoittajille takaisin.

J. K. Palomaa.

Pyydämme nyt, että tämän lehden lukijat kirjottaisivat, mitä ajattelevat opettaja J. K. Palomaan kirjoituksesta. Tahdotteko, että virheelliset kirjoitukset lähetetään kirjoittajille korjattuina takaisin, vai ei. Luuletteko, että kirjoittajat pahastuvat, kun saavat kirjoituksensa takaisin. Ilmoittakaa nyt lyhyessä kirjeessä ajatuksenne ja lähettäkää kirjeet »Kuuromyökkäin Lehden» toimitukselle, että näemme mitä tästä asiasta ajattelette.

Toimitus.

Kilpakirjotus.

Kokouksessaan tammik. 3 p. päätti Suomen Kuuromyökkäin Liiton lisätty keskushallinto toimeenpanna *kilpailun pienen raittiuskirjasen* laatimiseksi kuuromyökkäiä varten. Kirjotuksen tulee

olla aivan helppotajuinen, kuuromyökkäin kielitaitoa ja käsityskantaa vastaava esitys raittius-asiasta. Laajuudeltaan saa se olla noin 4 Kuuromyökkäinlehden sivun suuruinen. Kilpailusta, johon pyydetään sekä kuulevia, että kuuromyökkäiä ja erittäin kuuromyökkäin opettajia, jaetaan 2 palkintoa: ensimmäinen 20 mk., toinen 10 mk. Kirjotusten tulee olla salanimellä varustettuja; kirjottajan oikea nimi seuratkoon suljetussa kuoressa mukana.

Kilpakirjoitukset lähetettäkööt *ennen toukokuun 1 päivää* osoitteella *herra J. Sundberg Yrjönkatu 5, Helsinki*. Kirjotuksia arvostelee kuuromyökkäin opettajista muodostettava 3 henkinen arvostelijakunta.

Palkitut kirjoitukset painetaan erityisinä kirjasina, joita jaetaan kuuromykkäille.

Kehotamme mahdollisimman useita asianharrastajia ottamaan tämän kilpailun huomionsa ja terottamaan ajoissa kynänsä!

Tietoja kotimaasta.

Kuuromyökkäin joulua myytiin tänä vuonna yli 4,000 kpl. Joululehteä meni taas tänä vuonna enemmän kuin viime vuonna. Siitä kiitämme kaikkia hyviä asiamiehiämme ja muita tilaajia. Monet kuuromykkät myivät paljon joululehtiä. Mainitsemme tässä muutamien innokkaitten asiamiesten nimet:

Neiti Anna Nyström Kuopio . . .	90 kpl.
» Tilda Vassi Vesilahti . . .	21 »
» Maria Martell Kristiina . . .	23 »
Rouva Eelin Raitio Pornainen. . .	33 »
Evald Klaus Lavansaari	20 »
Väinö Sihvola Inkeroinen.	40 »
Matti Teitto Lappeenranta	110 »
Aatami Hiltunen Pieksämäki . . .	30 »
Simo Paavilainen Säkijärvi . . .	37 »
Anna Puttila Iitti	44 »
Juho Simola Hämeenlinna	71 »
Ilmari Saarikko »	70 »

Kuuromykkäinlehti

ilmestyy v. 1912 samalla tavalla kuin ennenkin kerran kuukaudessa. Tilaushinta pysyy entisellään *1 mk. 50 p.* vuodelta. *Lehteä on paras tilata likeisimmasta postikonttorista.* Mutta sitä voi myös tilata suoraan toimitukselta, jos kirjeessä lähetetään *1 mk. 50 p.* edestä postimerkkejä (mieluummin *10 p.* merkkejä).

Lehden julkaisee Suomen Kuuromykkäin liitto. Sen tarkoituksena on tarjota maamme suomeapuhuille kuuromyksille sivistävää, hyödyllistä ja huvittavaa lukemista sisällöltään uskonnollista ja muunkinlaista. Lehteen bankitaan niin tarkkoja tietoja, kuin on mahdollista Suomen kuuromykkäin elämästä ja riennoista.

Jotta lehti tulisi yhdistäväksi siteeksi maamme suomenkielisten kuuromykkäin kesken, on välttämätöntä, että he itse avustavat lehteään. Toivomme siis, että kuuromykät yhä enemmän lähettävät lehteensä kirjoituksia, uutisia ja yleensä tietoja itsestään, työstään, harrastuksistaan j. n. e. Kuuromykkäin opettajia, omaisia ja ystäviä kehoitamme myös arvoisilla kirjoituksillaan lehteämme muistamaan. Huomautamme vielä, että ensi vuonnakin muutam numerot ilmestyvät useampisivuisina sen mukaan, kuin kirjoituksia saapuu. Lehteä koskevista asioista sopii kirjoittaa jomallekummalle allekirjoittaneista. Kirjoitukset olisivat lähetettävät allekirj. Nybergille.

J. Sundberg,
vastaava.
Yrjönkatu 5.

Huugo Nyberg,
Toim. sihteeri.
Uusi Kirkkotie 4.

